

fælde, at Majoriteten i Forsamlingen i Løbet af en Sæssion forandre sig, at det, der tidligere havde været Majoritet, blev Minoritet; men i saa Fald formener jeg, at Følgen deraf ligefrem maatte være, at Formanden maatte træde tilbage fra sin Post. Jeg troer ikke, at en Formand kan paa en rigtig Maade fungere, uden at han hører til Majoriteten; naar han bestandig staaer overfor en Majoritet, som har andre Anskuelser om det Formelle end han, saa vil han, i mine Tanker, bestinde sig i en saadan Stilling, at han ikke kan opfylde sit Hverv. Jeg kan derfor, som sagt, som Grund til en Forandring kun tænke mig det Tilfælde, at Majoriteten under en Sæssion forandre sig, og at man saa vilde have det i sin Magt igennem Forretningsordenen at forandre Valget; men jeg anseer hverken dette Tilfælde for sandsynligt eller Maaden, hvorpaa Forandringen skulde stee, for hensigtsmæssig; thi jeg troer, at det ligger ligefrem i Forholdene, at Formanden da vil træde tilbage. Naar det er blevet sagt, at der i Muligheden af Forandringen skulde ligge en Spore for Formanden til at opfylde sit Hverv, da vil jeg sige, at det er en af de mærkværdigste Sætninger, jeg har hørt. Derfom man troer, at en Mand sidder paa Formandsstolen under en bestandig Frygt for, at Majoriteten i Forsamlingen skal forandre sig, ja, saa vil han aldeles ikke være istand til at opfylde sit Hverv, saa maa han øieblikkelig fratræde, thi da vil han aldeles ikke have den Sindro, der er nødvendig til at styre Forretningernes Gang. Dette er min Anskuelse af Forholdet; jeg kan aldeles ikke forstaae, hvorledes man skulde kunne mene, at den Mulighed, ikke at blive gjenvalgt, skulde have nogen Indflydelse paa Formanden i en Forsamling som denne; det er i mine Tanker at gaae ud fra en Anskuelse om samtlige Thingets Medlemmer, som man aldeles ikke er berettiget til, ja ikke engang kan forsvare. Man har hentet Exempel fra Folkethinget og meent, at det er det ene Afgjørende. Jeg troer, at naar man vil tage Erfaringen til Hjælp, saa maa man ikke blive staaende ved den lovgivende Forsamling her i Landet, men saa maa man ogsaa see hen til, hvorledes dette Forhold er ordnet i andre Lande, idet man dog maa

antage, at det, der finder Sted der, hvor man har langt flere Aars Erfaring i denne Henseende end vi, dog bør tillægges en meget betydelig Vægt. Det er jo en bekendt Sag, at saadanne Omvalg af Formanden ikke finde Sted i de Lande, hvor den konstitutionelle Forfatning har været indført i langt længere Tid end hos os. Jeg skal derfor stemme imod det Forslag, der er gjort af det ærede Medlem.

Frolund: Jeg maa naturligvis være enig med den ærede sidste Taler i — og det maa vel hele Thinget være — at det skal være Fleertallet, der afgjør, hvem der skal være Formand; men jeg troer netop, at man, naar man fastholder denne Tanke, skal gaae ind paa det foreliggende Forslag. Saaledes som Partierne, om jeg maa bruge dette Udtryk, stille sig her i Salen, saa er Forholdet ikke det samme, som det har været før; tidligere havde det ene Parti, høre Side, et altoverveiende Stemmeantal imod Venstre, og da vilde det omtrent være det Samme, enten Formanden blev valgt i Begyndelsen af Sæssionen og vedblev at fungere, eller der blev foretaget Valg senere hen i Sæssionen. Nu er Stillingen endelig forandret; nu staaer Forholdet mellem Høre og Venstre lige; (Plou: Nej!) jo, saa omtrent (Plou: Ikke saa ganske!). Jeg veed ikke, om den ærede Taler veed, hvor Forfjellen ligger, jeg veed det ikke. Tage vi nu Hensyn til, at Valget bliver foretaget, ikke naar Thinget er fuldstændig samlet, men lige i Begyndelsen af Samlingen, saa er det aldeles klart, at det ikke er afgjort, at det bliver et Fleertalsvalg; det kan gjerne være Mindretallet, der sætter Formandsvalget igennem, skjøndt det er et Mindretal; men saa er Fleertallet afflaaren enhver Veilighed til at sjerne Formanden, og skal beholde ham hele Tiden igennem, selv om det er en afgjort Partimand fra den anden Side. Jeg synes altsaa, at naar man vil holde paa, at Fleertallet skal afgjøre Formandsvalget, saa skal man antage det Forslag, der her foreligger, thi det kan ikke træde hindrende i Veien for Majoriteten. Forslaget er jo en reen Ubetydelighed, og Landsthinget er tilmed jo heller ikke saa overvældet af Forretninger, at man ikke gjerne kunde spendere et Kvarteer hver sjerde Uge paa at foretage disse